

A többi fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Spanyolország) és Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Desvern, Spanyolország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az alperes (második fellebbezési tanács) 2008. május 30-i határozatát (R 1034/2007-2. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére, beleértve a fellebbezési tanács előtt eljárás költségeit is.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „MATRATZEN CONCORD” ábrás védjegy a 10., 20. és 24. osztályba tartozó áruk tekintetében (3 355 369. sz. védjegybejelentés).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Pablo Barranco Schnitzler és Mariano Barranco Rodriguez.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „MATRATZEN” nemzeti szóvédjegy a 20. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a védjegybejelentési kérelmet elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az ütköző védjegyek nem összevetészhetőek és a rendelet 43. cikke (2) bekezdésének a megsértése, mivel nem bizonyították az ütköző védjegy tényleges használatát.

2008. augusztus 25-én benyújtott kereset – Pannon Hőerőmű Zrt. kontra Bizottság

(T-352/08. sz. ügy)

(2008/C 285/85)

Az eljárás nyelve: magyar

Felek

Felperes: Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pécs, Magyarország) (képviselők: M. Kohlrusz és P. Simon és G. Ormai ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság elsődlegesen semmisítse meg a Magyarország által a hosszú távú villamosenergia-vásárlási megállapodások keretében nyújtott állami támogatásról szóló, 2008. június 4-i bizottsági határozatot (C 41/2005. [ex NN 49/2005.]) (a továbbiakban: a megtámadott határozat);
- az Elsőfokú Bíróság másodlagosan mentesítse a felperest a megtámadott határozatban Magyarország számára előírt visszatérítetési kötelezettség alól;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a magyar jog szerint alakult zártkörűen működő részvénytársaság, amely elsősorban villamosenergia-termeléssel foglalkozik. Az egyes villamosenergia-termelők mint eladók, valamint az MVM Trade Villamosenergia-kereskedelmi Zrt. (a továbbiakban: MVM) mint vevő között Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően hosszú távú villamosenergia-vásárlási megállapodások (a továbbiakban: HTM-ek) jöttek létre. E megállapodások értelmében az MVM a HTM keretében működő erőművektől köteles meghatározott minimális mennyiségű villamos energiát vásárolni. A megtámadott határozat szerint ez a vételi kötelezettség a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást képez, amelyet a kedvezményezettekkel vissza kell fizettetni.

A megtámadott határozat megsemmisítése iránti elsődleges kereseti kérelmének alátámasztása érdekében a felperes lényeges eljárási szabályok megsértésére, téves jogalkalmazásra, valamint az általános gazdasági érdekű szolgáltatási kötelezettség fennállására hivatkozik.

A lényeges eljárási szabályok megsértése kapcsán a felperes először is azt kifogásolja, hogy a Bizottság a HTM-eket nem egyenként vizsgálta, hanem általános jelleggel, valamennyi HTM vonatkozásában vont le következtetéseket. Másodsorban, a Bizottság nem vette figyelembe a HTM-ek hosszú távú hatályát, hanem csupán a 2004. május 1-jétől, azaz Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozásától a megtámadott határozat meghozataláig terjedő időszakot vizsgálta. Harmadsorban, a Bizottság csak azt vizsgálta, hogy valamely piaci szereplő az MVM helyében hogyan járt volna el, és nem elemezte, hogy e piaci szereplő a villamosenergia-termelők helyében milyen magatartást tanúsított volna. Negyedszer, a Bizottság tévesen minősítette „garanciának” a HTM-ekben meghatározott árrögzítő mechanizmust. Végül ötödször, a Bizottság a versenytörzítő hatás fennállásával kapcsolatban csupán általános megállapításokat tett, és nem vizsgálta a ténylegesen fennálló körülményeket.

A felperes a téves jogalkalmazással kapcsolatos érveit arra az esetre terjeszti elő, ha a lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított jogalapja megalapozatlannak bizonyulna. A felperes szerint az általa kötött HTM esetében nem állnak fenn az állami támogatásnak minősítés feltételei. A Bizottság először is tévesen alkalmazta a magánbefektető fogalmának kritériumát, mivel az MVM helyzetét nem lehet összehasonlítani a tipikus magánbefektetők helyzetével. Másodsor, az intézkedés szelektív jellege sem volt megállapítható, mivel a HTM megkötése kifejezett jogszabályi kötelezettség volt. Harmadsor, az előny nem állami forrásból származott, mivel az MVM piaci körülmények között működő gazdasági társaság. Negyedszer, a versenytorzító hatás sem állt fenn, mivel a HTM-nek nincs kimutatható hatása a versenyre.

A felperes arra az esetre, ha az Elsőfokú Bíróság mégis megállapítaná az állami támogatás feltételeinek fennállását, azt állítja, hogy az általa nyújtott szolgáltatás általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak minősül, következésképpen a felperes által kötött HTM nem képez a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást.

A felperes a visszatérítési kötelezettség alóli mentesítésre irányuló másodlagos kereseti kérelmének alátámasztása érdekében az arányosság, a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvére, valamint a jogorvoslathoz való jogra hivatkozik.

2008. augusztus 21-én benyújtott kereset – Spira kontra Bizottság

(T-354/08. sz. ügy)

(2008/C 285/86)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Diamanthatel A. Spira BVBA (Antwerpen, Belgium) (képviselők: J. Bourgeois, Y. Van Gerven, F. Louis, A. Vallery ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

– semmisítse meg a COMP/38.826/B-2-Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice ügyben a 773/2004 tanácsi rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján hozott 2008. június 5-i bizottsági határozatot;

– a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben a felperes vitatja a 2008. június 5-i (2008) D/203546 bizottsági határozatot, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a kötelezettségvállalási határozatnak (!) az Elsőfokú Bíróság általi megsemmisítéséből eredő tényállásbeli változás nem olyan döntő elem, amely megkövetelné, hogy a Bizottság felülvizsgálja a 2007. január 26-i (2007) D/200338 határozatát, amelyben közösségi érdek hiányában elutasította a felperes panaszát, miszerint a De Beers Group által a nyersgyémántok elosztásához alkalmazott Supplier of Choice (SoC) rendszerrel összefüggésben megsértették az EK 81. és 82. cikket („elutasítási határozat” (?)) (COMP/38.826/B-2-Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice ügy).

A felperes kérelmeinek alátámasztására három jogalapra hivatkozik.

Először is a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg alaposan és pártatlanul a felperes által a panaszában kifogásolt versenyellenes gyakorlatokat.

Másodsor a felperes azt állítja, hogy az input piac lezárása kérdésének újbóli vizsgálata esetén a Bizottság az input piacnak a SoC-rendszer által okozott lezárásából eredő jelentős kár fényében nem állíthatná, hogy a panasz alapján való eljárásához nem fűződött közösségi érdek. A felperes úgy érvel, hogy az input piac lezárását közösségi érdekűnek kellett volna tekinteni, mivel az egész EU-ban, sőt az egész világon érinti a nyersgyémántok elérhetőségét. Úgy véli, hogy a SoC-elosztórendszer versenyellenes szelektív elosztórendszer, amely korlátozza a márkán belüli versenyt.

Harmadsor – másodlagosan – a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és a piaclezárás hatásait vizsgáló teszt alkalmazásával kapcsolatban nem nyújtott megfelelő indokolást, mivel:

– először is nem határozta meg a vizsgált piaci szerkezetet, az érintett társaság piaci erejét és versenytársainak piaci helyzetét;

– nem vizsgálta meg azon szállító valamennyi potenciális korlátozását vagy monopolizálási tevékenységét, akinek a szelektív elosztórendszere a vizsgálat tárgyát képezte.